

proti pozitivnímu dozorčímu zákroku, jímž bylo nějaké usnesení závodní nebo revírní rady zastaveno.

Ježto tedy ze žádného platného předpisu nelze dovoditi, že by st-li v daném případě byl příslušel právní nárok na to, aby báň. hejtmanství shora uvedenému usnesení revírní rady schválení odepřelo, nemohl tedy ve svých právech býti dotčen ani tím, že žal. min. jeho odvolání proti schvalovacímu aktu tohoto úřadu zamítlo. Bylo proto stížnost jeho zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 12.430.

Samospráva obecní: I. * Pro rozhodování správního úřadu o povinnosti obecního funkcionáře k náhradě škody podle § 16 odst. 7, resp. § 5 odst. 4 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb. je bez právního významu námitka tohoto funkcionáře, že škodu obci způsobenou jí nahradil. — II. * Zodpovědnost obecního funkcionáře z hospodářské správy podle § 16 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb. předpokládá, že během čtyřleté lhůty stanovené v odst. 6 cit. ustanovení byl proti němu uplatněn nárok na náhradu. Zjištění škody při revisi obecního hospodářství samo o sobě není aktem zodpovědnost onu uplatňujícím. — III. * Byl-li proti obecnímu funkcionáři během čtyřleté lhůty stanovené v § 16 odst. 6 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb. vznesen nárok na náhradu, je tím zodpovědnost jeho zachycena a trvá bez ohledu na to, jak řízení o vzneseném nároku dále pokračuje.

(Nález ze 4. června 1936 č. 13.397/36.)

Věc: Josef S. v Bítouchově (adv. Dr. Josef Poslt ze Železného Brodu) proti rozh. zem. úřadu v Praze z 11. října 1934 (za zúč. obec Bítouchov adv. Dr. Jindřich Patka ze Semil) o náhradě škody z hospodářské správy obce.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. úřad v Semilech rozhodl výměrem ze 7. srpna 1934, že Josef S. je povinen nahraditi obci Bítouchovu škodu vzniklou v době jeho úřadování jako starosty obce v letech 1925—1927.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lovo z těchto důvodů: K návrhu obce Bítouchova byla provedena v obecním hospodářství revise okr. výborem podle § 18 zákona č. 329/1921 Sb. ve dnech 25. až 28. března 1929. Z výsledků provedené revise vyšlo najevo, že během funkčního období Josefa S. jako starosty obce utrpělo obecní hospodářství značnou újmu a že tudíž obec hospodařením starosty byla značně poškozena. V důsledku toho vydal okr. výbor výrok, jímž Josef S. byl uznán povinným nahraditi obci způsobenou škodu. Věc v další instanci konečně projednanou přezkoumal vzhledem k rozhodnutí nss znovu zem. výbor, který rozhodl, že náleží do kompetence okr. úřadu, jehož rozhodnutí podléhá instančnímu přezkoumání úřadu zemského. Z toho plyne, že zahájením okr. revise byla čtyřletá promlčecí lhůta podle § 16 odst. 6 zákona č. 329/1921 Sb. přetržena a pro stále pokračující řízení před správními úřady nemohla znovu započítati. Nebylo lze tudíž uznati za

správnou námitku uplynutí čtyřleté promlčecí lhůty dle § 16 cit. zákona a na zánik povinnosti Josefa S., nahraditi obci škodu vzniklou během posledních tří let jeho funkčního období, t. j. za léta 1925—1927. Rovněž bezpodstatnou jest i námitka, že okr. úřad nezkoumal, zdali odvolatel škodu nahradil, ježto řízení o náhradě škody obecními funkcionáři obci způsobené rozpadá se na řízení před úřady správními, které vysloví, že starosta obce nebo jiný funkcionář je povinen způsobenou škodu nahraditi, a na řízení před řádnými soudy, jež, jsouce vázány výrokem úřadu správního o povinnosti oné osoby, rozhodnou pouze o výši škody. V daném případě pak okr. úřad vyslovil povinnost Josefa S. k náhradě škody, při čemž okolnost, že povinný náhradu tuto skutečně již zaplatil, není rozhodnou pro existenci vyslovené povinnosti, nýbrž může býti uplatňována jediné v řízení soudním, v němž obec jako žalobkyně domáhá se náhrady na dotyčném funkcionáři, opírajíc se o výrok úřadu správního.

Stížnost vytýká nař. rozhodnutí jednak vadnost řízení, jednak nezákonnost. Vývody její lze shrnouti v trojí námitku:

1. nař. rozhodnutím žal. úřad porušil předpis § 7 zákona o ss, poněvadž se neřídil právním názorem vysloveným v nálezu nss z 15. února 1934 č. j. 2985/34, dle něhož řízení mělo býti provedeno okr. úř a d e m;

2. nesprávným je názor žal. úřadu, že pro rozhodování okr. úřadu o povinnosti st-le k náhradě škody je bez významu okolnost, zda st-l škodu obci způsobenou již nahradil čili nic; řízení je vadným, poněvadž úřad v tomto směru nekonal šetření a st-le nevyslechl;

3. povinnost st-le k náhradě škody na každý způsob zanikla promlčením, neboť účty za léta 1925—1927 byly schváleny v letech 1926—1928 a řízení o st-lově povinnosti k náhradě škody bylo zahájeno až v roce 1934, tedy po uplynutí 4leté lhůty § 16 obec. fin. nov.; řízení konané před tímto rokem bylo bez právních účinků, poněvadž nebylo konáno úřadem jediné příslušným, t. j. okr. úřadem.

O těchto námitkách soud uvažil:

ad 1. Tato námitka je bezdůvodná. Nálezem nss z 15. února 1934 č. j. 2985/34 nebylo vysloveno nic jiného, nežli že rozhodovati o tom, je-li tu povinnost k náhradě škody podle § 16 odst. 7, resp. § 5 odst. 4, 5 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb., je kompetentní okr. a zem. úř a d, nikoliv okr. a zem. v ý b o r.

O tom, jsou-li platny akty, předsevzaté z usnesení okr. výboru za účelem zjištění škody, způsobené st-lem obci, před tím, nežli okr. úřad o náhradní povinnosti st-lově vydal rozhodnutí, resp. mohly-li zabrániti zániku náhradní povinnosti st-lovy ve smyslu § 16 odst. 6 cit. zákona, nss se nevyslovil. Nelze proto v názoru, jež žal. úřad v nař. rozhodnutí po této stránce vyslovil, shledávati rozpor s právním názorem, projeveným v cit. nálezu nss.

ad 2. Také tuto námitku soud shledal bezdůvodnou. Odpověď na otázku, zda škoda obci způsobená a jí uplatněná byla jí nahrazena, předpokládá nutně, aby byla zjištěna výše náhradní povinnosti funkcionáře k zodpovědnosti volaného. Jestliže zákon č. 329/1921 Sb. v § 5 odst. 5 rozhodnutí o výši náhrady přikazuje soudu, musí také výhradně soudu býti zůstaveno posouditi, zda tím, co funkcionář obci na účet náhrady

dal, byla škoda obci jím způsobená plně nahrazena. Správní úřad, který je povolán rozhodovati jediné o tom, zda dotyčný funkcionář jednáním neb opominutím, za něž je zodpověden, obci škodu způsobil, nemůže proto věcně bráti v úvahu jeho námitku, že škodu obci uplatněnou jí nahradil. Není proto nezákonným, jestliže žal. úřad v daném případě odepřel námitkou tou pro svou nepříslušnost věcně se zabývati.

ad 3. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.

Žal. úřad uznal, že čtyřletá promlčecí lhůta stanovená v § 16 odst. 6 obec. fin. nov. byla přetržena zahájením okr. revise a že pro stále pokračující řízení před správními úřady znovu započítati nemohla.

Soud nemohl sice tento názor uznati správným. Přerušení čtyřleté ručební lhůty § 16 odst. 6 obec. fin. nov. může nastati pouze úkonem, kterým se uplatní o d p o v ě d n o s t starosty (event. jiného člena obec. zastupitelstva) vůči němu. Zahájení revise obecního hospodářství o sobě je dohlédacím aktem vůči obci, jehož účelem je zjistiti objektivní stav obecního hospodářství, není však aktem směřujícím proti určité osobě, kterým by se uplatňovala proti ní její zodpovědnost z hospodářské správy jí vedené. Na druhé straně nelze však dáti za pravdu ani stížnosti, má-li za to, že takovým aktem, uplatňujícím odpovědnost st-le z hospodářské správy, mohl býti pouze akt okr. úřadu. Z toho, že okr. úřad je kompetentní r o z h o d o v a t i o náhradní povinnosti starosty, neplyne, že by také okr. úřad byl povolán svým aktem tuto povinnost u p l a t n i t i. Odpovědnost starosty podle § 16 zaniká jenom tehdy, jestliže orgán k tomu povolaný do 4 let po schválení účtů onu zodpovědnost neuplatnil. Ze správních spisů je patrné, že obec Bitouchov — tedy subjekt nesporně oprávněný zodpovědnost starosty uplatňovati — vznesla svůj nárok na náhradu vůči st-li dopisem ze 7. června 1929, tedy ještě před tím, než uplynula čtyřletá lhůta od schválení účtů za léta 1925—1927. Tím byla však zodpovědnost st-lova zachycena. Jak postupovalo řízení o tomto obci včas vzneseném nároku, je pak už lhostejno.

Č. 12.431.

Samospráva obecní. — Školství. — Řízení správní.
— **Řízení před nss:** I. * Obec jest legitimována stěžovati si k nejvyššímu správnímu soudu do rozhodnutí okresního výboru, jímž bylo vyhověno odvolání místní školní rady do usnesení obecního zastupitelstva o úpravě školního rozpočtu podle odst. 3 § 4 zák. č. 77/1927 Sb. ve znění zák. č. 169/1930 Sb. — II. * Strana jest oprávněna vytýkati nezákonnost spočívající v tom, že správní úřad rozhodoval věcně na základě opravného prostředku protistrany, jenž nebyv podán na předepsaném podacím místě na toto místo v odvolací lhůtě nedošel. — III. * Podacím místem pro odvolání místní školní rady do usnesení obecního zastupitelstva o úpravě školního rozpočtu podle odst. 3 § 4 zák. č. 77/1927 Sb. ve znění zák. č. 169/1930 Sb. jest obecní starosta.

(Nález ze 4. června 1936 č. 13.482/36.)